

Vårt første opphold i Norge

Etter et seks uker langt opphold i Munkeby i Norge (fra 25/2 til 16/4 -09) har vi nå gått over i en ny fase. For første gang bor nå "grunnleggerne" sammen i Norge. Vi er fire munkere som skal lære å leve sammen i en helt ny ramme, det er noe annet enn Citeaux hvor vi er tredivet brødre. Under vårt opphold i Norge har vi leid et lite hus i nærheten av det som skal bli vårt nye bosted.

Med en Peugeot 307 som vi har fått i gave har vi krysset Europa i kortere eller lengre etapper. Dette har gitt oss muligheten til bedre å forstå avstanden mellom Citeaux og Munkeby, samtidig som det gir en opplevelse av sammenheng mellom de to stedene. Vel framme bevarer vi vår monastiske bønnerytme, skjønt med en viss fleksibilitet. Vi feirer våre tidebønner (også matutin ved firetiden om morgenen) i en noe forenklet form. Stadig større deler av bønnene leses på norsk.

Været tillater en høytidlig feiring med prosesjon på palmesøndag, og dette blir også vår første liturgiske handling på vår nye tomt. Det blir et sterkt øyeblikk: Palmesøndag i år faller på 21. mars; dette er samme dag og dato som i 1098, -da de aller første munkene kom til Citeaux!

Været har vært skiftende. Vi har hatt kalde men solrike dager (ned mot -15 grader om natten) og mengder med snø. Siden kom mildværet, med snøsmelting, regn og storm. Dette gjorde bakken til gjørme som grisert til både folk og bil. Men nå har solen fått tak og det er nesten varmt som en vårdag.

Dagene våre er ganske travle. Der er møter med arkitekten for å se på innredningen av den nye boligen, vi har regelmessige møter med entrepenøren, praktiske spørsmål rundt osteproduksjonen skal løses slik at vi kan lage ost av råmelk, og siden skal jo produktet lanseres og selges osv... Det dukker stadig opp nye praktiske spørsmål, og vi innser hvor nødvendig det er å være på stedet. Det er ikke alltid lett, men vi ender stadig med å finne løsninger på utfordringene. Et konkret eksempel er overskuddsmelken vi sitter igjen med etter osteproduksjonen. Denne vil nå kunne gies til grisene på nabogården. På denne måten løser vi et problem som faktisk kan være en utfordring, og det blir enda til løst på en ganske økologisk måte...

Da vi ankom Munkeby ble vi litt skuffet over hvor lite man hadde fått utført på vår nye bolig. Men nå når våren har fått tak har også bygningsarbeidene skutt fart, og de høye betongmurene rundt underetasjen er nå kommet opp.

Tre ganger i uka har vi norskkurs med ikke bare én men to forskjellige lærere. Våre nye venner oppmuntrer oss og sier at vi viser stor fremgang. Men vi er ennå langt fra å forstå den lokale dialekten -trøndersk.

Den hjertelige velkomsten, vennskapene som oppstår og all hjelpen vi mottar fra alle hold er virkelig viktig for oss. Vi kan allerede si at vi kjenner mange mennesker her oppe, og det virker som om vi selv har blitt ganske kjent. Det vi opplever er helt i tråd med det som Evangeliet lærer oss, - det vi forlater ved å dra til et annet land har vi fått hundrefold igjen.

Siste del av vårt opphold i Munkeby ble avsluttet med påskefeiringen. Skjærtorsdag var vår lille, nyetablerte kommunitet samlet i en felles, dyp glede. De øvrige dagene delte vi med våre søstre på Tautra.

Etter å ha satt kursen sørover igjen -denne gangen med fly- var vi tilbake i Citeaux den 16. april. Vi innser mer og mer at vi bare er tilbake på gjennomreise, og vi vil nå forberede oss til den store tilbaketuren i september.

Bror Joël, bror Cyril, bror Bruno og bror Arnaud.